հրաշալոր սեղան մի ի Սուրբ Աստուածածնայ Սրբոյ Գերեզմանի, յորմէ յարեւմտակողմ, ի յիշատակ ազգիս Հայոց. և ի հաստատութեան լերոյ մեծազօր թագաւորութեան: Յամի Տեառն, 1301, յուլիս 13» (Ստորագր. էջ 95, Նաև Սաւալեան, էջ 599-600): Հեթում Բ. շինած է նաեւ Ս. Յարութեան տաճարի սնարքը, ըստ Հանեկի (էջ 206). «ի մէջ հինգերորդ կամարին շինեալ է Հեթմոյ թագաւորին մերոյ՝ լոկ սեղան մի անծածկոյթ պատարագամատոյց, որ յետոյ առի ի Նախնեաց թէ՝ տուաք զսեղանս Ղպտոց ազգին. որ և նոքա յեգիպտոս՝ ետուն ժողովրդոց մերոց եկեղեցի մի փոխան սորա. զի ո՛չ ունէաք եկեղեցի ի Մսր: Եւ յետոյ իշխան մի Ղպտոց եկեալ շրջապատեաց պատուհանօք և դրամբ. շինելով իբրև զմատուռ տախտակամածեալ զառաստաղն»: Հեթում Բ. Երուսաղէմ գտնուած միջոցին՝ կ՚աւանդուի թէ՝ երկու յիշատակներ թողած է Հայոց Ս. Յակոբի վանքին մէջ. մին՝ իր սարք արծաթի թանկարժէք գաւազանը, որ կը մնայ մինչև ցայսօր և տարին երկու անգամ կը ցուցադրուի (Հայ-վենետ, էջ 89). միւսն՝ իր ադամանդազարդ մասնատուփը, որ կը գտնուի այժմ Գիւմուրտօ (Ջաւախք) Առաքել քհ. Կուրտինեանի մօտ: Երուանդ Լալաեանց իր Ազգագրական Հանդէսի մէջ (1895, էջ 153-54) այս թանկագին մասնատուփի մասին կը գրէ՝ թէ ան ունի երկու երես, մին՝ կը պատկերացնէ Խաչելութիւնը Քրիստոսի, եւ միւսն՝ երկաթագիր արձանագրութիւն մըն է, զոր նոյնութեամբ կ՚ընդօրինակենք. «Ես Հայոց թագաւոր Հեթում, բզմ աշխատութբ ժղվցի նշխարքս սրբոց մէծին Ակոբա Մծպնա Հայրապետին եւ Նիկողաոսի օքանչելագործին եւ Ստեփաննոսին Նախավկային եւ Պանդէլէոնի բժշկին զոր աստ կա պհպանութիւն հոգոյս և մարմնոյ իմոյ թվին ԷՃԽԵ (=1296)ին մախսի Ի ին սբ նշանս շինվեցաւ.»: Կը պատմուի նաև թէ՝ այս մասնատուփը Կուրտինեան քհ.ի հայրը գներ է 800 րուպլի Բարալէթցի Աղաջան Գալստեանէն, որ՝ Լալաեանցի Բարալէթ գտնուած միջոցին պատմեր է՝ թէ այդ սրբութիւնը մնացած է իր հօրը՝ Գալուստէն, որ Արտահանցի Սողոմոն անուն մէկու մը քով որդեգիր եղած է, այս Սողոմոնը եղբայր մը կ՚ունենայ, որ Երուսաղէմի միաբան եպիսկոպոս մը ըլլալով Նուիրակ էր Կարնոյ. վերջինս երբ Արտահան կուգայ իր եղբօրը՝ Սողոմոնի մօտ կը վախճանի, և եղբայրն ալ եպիսկոպոսին զոյքե-